

HÚSVÉTI LEVÉL

A MISKOLCI MINDSZENTI PLÉBÁNIA ÉRTESTŐJE

2003. HÚSVÉT

ÉN, TAMÁS...

...is ott voltam azon a Pénteken. Messziről néztük Jézus keresztre feszítését néhány tanítványtársammal együtt. Szégyellem, hogy nem volt annyi bátorságunk, mint Jánosnak! Valami megmagyarázhatatlan erő tartott vissza minket a „hősködéstől”. Mintha megvalósult volna, amire Jézus előző este utalt: „Megve-rem a pásztort, és szétszélednek a nyáj juhái”. Elmondhatom: olyan szörnyű Húsvétom nem volt még egy az életben!

Három évig együtt jártunk a Mesterrel. Tanúi voltunk annak, hogy úgy tanított, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók. Láttuk csodáit, az érte lelkesedő tömeget; éreztük, hogy igaz mindaz, amit ő hirdetett. A szeretet a legnagyobb dolog a világon. A jeruzsálemi bevonulás hozsannás lelkesedésében már országának minisztereiként tetszelegtünk magunkban. Minderre jött a hidegzuhany: könnyedén elfogták, ütötték-verték, egy fél nap se telt el és ott haldoklott a keresz-ten. Kiben hittünk mi végül is? Egy szemfényvesztőben, egy jó színészben, egy egzaltált vallási mániákusban, egy szálnalmas csalóban, valakiben, akinek eddig tartott és nincs tovább jövője? Olyan kiáltó ellentmondás volt a három év és e fél nap között!

Mi lesz velünk ezután? Mindenki, aki egy kicsit is ismer, ujjal mutogat majd

ránk: „Nézzétek, ezeket jól elbolondították!” Mi mindent erre tettünk fel, most hogy menjünk vissza szülőfalunkba? Ad-e valaki munkát, kenyeret, amikor bolondnak és megbízhatatlannak tart? Még a templom tájékára se volt kedvem elmen-ni ezen az ünnepen, csak gubbasztottam a szállásomon, nem kellett sem étel, sem ital...

A szombat utáni reggelen zavaros hírek jutottak el hozzám. Az asszonyok azt a hírt hozták, hogy hiába vitték ki a kenete-ket, Jézus teste nem volt a sírban és az örök is eltűntek. A magdalai Mária beszélt is valakivel, akit Jézusnak gondolt. Úgy gondoltam, meghibbant szegény! Hogyan lehetett volna az Jézus, ha egyszer szíven szúrták és meghalt?! János még furcsább dolgot látott, amikor Péterrel bement a sírűregbe. A leplek és a Jézus állat felkötő kendő úgy voltak ott, hogy abból nem felkelt valaki, vagy nem kitakarták, ha-nem – ahogy mondták – mintegy elillant belőle Jézus teste.

Nem tudom, mit láttak, de egy biztos: egy holttest nem tud csak úgy eltűnni! Szerintem a templomórség vihette el a fő-papok parancsára, hogy még holtában is meggyalázzák, annyira gyűlölték. Am a felkavaró hírek egyre sűrűsödtek. Késő este két tanítvány vélte, hogy vele beszélt és étkezett Emmauszban! Engem még ez

sem győzött meg. Na persze – gondoltam –, majd éppen egy halott gyalogol stádiumokat, és közben még beszélget is! De ugyanakkor meggyőzőnek is tűnt, hogy amiket ez a „halott” a Messiásról citált a Tekercsekből, az mégis megmagyarázná a történeteket.

Lehet, hogy Jézus mégis feltámadt?... Péterék végül is látták, ahogy feltámasztotta Jairus leánykáját. Én is láttam, amikor a naimi ifjút életre keltette, nem beszélve a már négy napja halva fekvő Lázárról! De hát más dolog mást feltámasztani, és más, ha saját magát támasztja fel! Szóval, elindult bennem a kétely, de még mindig nem voltam meggyőzve.

Két-három nappal később találkoztam néhány asszonnyal az utcán, akik elmondták, hogy a hét első napján este Jézus megjelent az apostoloknak az emeleti teremben. Csak én hiányoztam. Nem tudtam mitévő legyek. Hívtak, de én teljesen magamba voltam roskadva. Meg is üzenetem az asszonyokkal, beszélhetnek akármit, én csak akkor hiszem el, ha látom.

Hát megláttam! Nem bírtam tovább. Nyolc nappal később elmentem én is a terembe. Egyszer csak megjelent Jézus. Leírhatatlan volt. Mosolyában még inkább benne volt, mint földi életében, hogy átlát rajtam, minden gondolatomat tudja, nincs mit magyarázkodnom és mentegetőzőm. Ugyanaz volt és mégis távoli. Átjött a bezárt ajtón, de a kézfogása a régi. Evett velünk. Egyszerre volt szelíd és hatalmas. Hozzám fordult: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba!” Csak néztem, néztem... Nyújtottam feléje a kezemet, de nem mertem megérinteni. Tudtam, Ő az. Csak

annyi buggyant ki a számon: „Én Uram, én Istenem!” Ő, aki szemem láttára halt meg, most ott állt előttem.

Miközben most ezekről beszélek nektek és már magam is másképp látok mindent, arra gondolok, hogy mennyire nem változik az ember, csak a körülményei! Talán Te is elárulod és megtagadod Őt, mint Júdás vagy Péter – egy jó állásért, egy kocsierért, egy erősebb fenyegetés miatt. Vagy kisebb dolgokban, mint mi többiek, amikor fontosabb neked a tv, a „buli”, a baráti társaság, a szórakozás, a hobbid, mint Jézus és az Ő barátsága, tanácsai, az, hogy találkozni akar veled. Talán Te is hozzám hasonlóan „hitetlen” vagy, mert látsz ugyan, de a szíveddel nem értesz, tudván tudsz, de nem veszed komolyan. Nem hiszed, hogy – bár gyarló pap közvetítésével – Ő teljesen meg tud neked bocsátani a gyónásban. Nem hiszed, hogy valóban ott van az Oltáriszentségben, és rád várakozik! Nem hiszed, hogy Egyházát menyasszonyának tekinti és azt – annak minden szeplője és hűtlensége ellenére – szereti, és szentté akarja tenni! Nem hiszed, hogy minden rezdüléset ismeri és féltékenyen lesi, hogy mikor kötelezed el visszavonhatatlanul magadat Neki! Hozzánk hasonlóan kicsit szégyellhetnéd magadat ezekért!

Jézus égisz erő mércéit állít eléd: „Legyetek tökéletesek, mint Mennyei Atyátok”, de mégsem kíván emberfelettit, csak annyit, hogy mindenben bátran kövessük és hagyatkozzunk rá. Ez a feltétele, hogy neked is legyen Jézuséhoz hasonló Feltámadásod az Életre. Lélegzetelállító lesz!

Nekem, Tamásnak elhíheted!

egy „hitetlen” Tamás

Szentmisék és ájtatosságok rendje a húsvéti ünnepkörben

MINDSZENTI TEMPLOM

Április 11–13. (péntek–vasárnap) – Nagyböjti lelkigyakorlat. Az este fél 7-kor kezdődő szentmiséken a lelkigyakorlatos szentbeszédeket *Bosák Nándor* püspök, a debrecenyi-egyházi egyházmegye főpásztora tartja.

Április 13. VIRÁGVASÁRNAP, Az Úr szenvedésének vasárnapja – Ünnepléses barkaszentelés a 10 órai szentmise elején. A szentmisére a Millenniumi Teremben gyülekezünk, majd körmenetben vonulunk be a templomba az újonnan szentelt barkaágakkal. A passiót énekli a *Mindszenti Énekegyüttes*. Délután 3 és fél 5 órai kezdettel *Turza Gábor* atya irányításával a hittanos gyermekek és fiatalok húsvéti misztériumjátékot adnak elő a Millenniumi Teremben.

Április 17. NAGYCSÜTÖRTÖK – Reggel 7-kor Jeremiás siralmi. Alatta gyónási lehetőség. Reggel fél 8-kor szentmise. Este 5 órától gyóntatás. Este 6-kor ESTI SZENTMISE AZ UTOLSÓ VACSORA EMLÉKÉRE. Utána virrasztás 9 óráig közönségi formában.

Április 18. NAGYPÉNTEK (szigorú böjti nap) – AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK ÜNNEPLÉSE. Reggel 7 órakor Jeremiás siralmi (alatta gyónási lehetőség). Este 5 órától gyóntatás. A szertartás este 6 órakor kezdődik.

Április 19. NAGYSZOMBAT – Reggel 7-kor Jeremiás siralmi (alatta gyónási lehetőség) Fél 8-tól szentségimádás. Este 5 órától gyóntatás. Este 6 órakor HUSVÉTI VI-GÍLIA (Szentmise, feltámadási körmenet)

Április 20. HÚSVÉTVASÁRNAP, Krisztus feltámadásának ünnepe – A szentmise időpontja: 7, fél 9, 10, fél 12, este fél 7 óra. A reggel 7 órai szentmise után a húsvéti eledlek megáldása. 10 órakor ünnepléses nagymise (énekel a *Mindszenti Énekegyüttes*).

Április 1. HÚSVÉTHÉTFŐ – Vasárnapi miserendet tartunk

A **Zárda-kápolnában** nagycsütörtökön, nagypénteken és nagyszombaton este 5 órakor kezdődnek a szertartások.

A **Kálvária kápolnában** húsvétvasárnap fél 11-kor szentmise. Húsvéthétfőn itt nem lesz szentmise.

Sajóbáonyban nagycsütörtökön, nagypénteken és nagyszombaton este 5 órakor kezdődnek a szertartások. Április 13-án, virágvasárnap, április 20-án, húsvétvasárnap fél 12-kor szentmise.

HÍVEIKNEK ÉS SZERETTEIKNEK
KEGYELMEKBEN GAZDAG,
BOLDOG HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
KÍVÁNNAK

a Mindszenti Plébánia papjai

GYÓNTATÁS A SZENT HÁROMNAPON

Mindszenti templom

Nagycsütörtök:

reggel 7-8; du. 5-7

Nagypéntek:

reggel 7-8; de. 9-12; du. 5-7

Nagyszombat:

reggel 7-8; de. 9-12; du. 5-7

Zárdakápolna

A szertartások előtt

Sajóbáony

Nagycsütörtök: du. 4-5

Nagyszombat: du. 4-5

HÍREINK

– Az elsőáldozás május 18-án, vasárnap fél 9-kor, a bérmlás június 8-án fél tízkor lesz.

– A Mindszenti Kolping Család szervezésében május 24-én, szombaton ismét PLÉBÁNAI CSALÁDNAP! Megrendelt autóbusszokkal és személyautókkal utazunk Tiszacsegére. Tisza-parti séta, szentmise a plébániatemplomban, meleg ebéd, strandolási lehetőség a tiszacsegei termálfürdőben. Mindenkit szeretettel várunk, különösen is az idei elsőáldozókat, bérmlkozókat és családjukat.

– Megköszönjük a kedves hívek adományait a Szentsír virágaira. A mindenható Isten jutalmazza meg bőkezűen mindazokat, akik házáért buzgólkodnak!

TESTILEG – LELKILEG

A megtestesült Ige, Jézus Krisztus példája figyelmeztessen bennünket arra, hogyan éljük vallásos életünket testileg - lelkileg. Ő testileg-lelkileg szenvedett: ő nemcsak átérzte elhagyatottságát, hanem megostorozták, tövissel koronázták, keresztre feszítették, ugyanakkor testében támadt fel, megdicsőült.

Keresztvetésem valóban kifejezi-e, hogy Krisztushoz tartozom, az ő keresztjében reménykedek? - Balkezemem szívemre teszem, jobb kezemmel pedig homlokomtól köldökömig, bal vállamtól jobb vállamig szabályos keresztet rajzolok magamra, miközben mondom: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Térdhajtásom valóban kifejezi-e alázatosságomat, kicsinységemet a fölséges Isten előtt? - Jobb lábamat hátrább teszem, bal térdemet behajlítom, míg nem jobb térdem a földet érinti. Térdet hajtok, ha belépek a templomba, két térdre ereszkedem, amikor a szentmisében az Úrfelmutatás van, illetve az áldozás előtti percekben, az Isten Báránya eléneklése után.

Hangom, éneklésem kifejezi-e szeretetemet és imádatomat mindenképpen Ura és Teremtője iránt? Jézus fennhangon hirdette a szegényeknek az örömhírt. Lustaságból kímélem-e hangomat, vagy a liturgikus válaszokban és énekekben bátran megvallom hitemet. - Imakönyvet hordok magammal a szentmisére, bekapcsolódom az énekekbe, a közösséggel együtt megvallom hitemet a liturgiában.

Uram, testet alkottál nekem, megyek, hogy teljesítem akaratomat (vö. Zsid 10,5-7).